

## Costache Conachi si poetii Vacaresti

Mai multi istorici ai culturii romane au sesizat ca ardealul este mai mult epic si demonstrativ, ( vezi manifestarile Scolii Ardelene, mai ales epopeea "Tiganiada") in timp ce Moldova si Tara Romanneasca ar fi mai degraba lirice, cu un plus de simt teatral (dialogic) pentru cei din sud.

In consecinta, iluminismul a produs tratate, memorii si istorii ale natiei in Ardeal iar contributia poetica a fost adusa de Costache Conachi in Moldova si de Vacaresti in Tara Romaneasca.(Ienachita, cei doi fii ai sai, Alecu si Nicolae si fiul lui Alecu, Iancu).

Formula lirica a acestora a fost apreciata in special de catre Nicolae Manolescu in "Istoria critica a literaturii romane", drept neotrubaduresca, in masura in care ea are elemente pe care le recunoaste in poezia trubadurilor si a truverilor.

Exista o sensibilitate de tip trubaduresc care nu e valabila doar pentru secolul XIII definita prin : apetitul erotic, declaratii flamboyante, inclinatia spre juraminte si printr-o retorica teatrala a suferintei (indragostitul-scal, bolnavul de dragoste).

Vacarestii sau Conachi sunt niste neotrubaduri, cu obiceiuri fanariote adica mai putin dinamici, mai legati de confortul plin de moliciuni al iatacului.

Poezia neotrubaduresca este alimentata de o gandire cavaleriasca, in sensul ca femeia este vazut aici un castel care trebuie incercuit, asediat si cucerit si isi aliaza o expresivitate melodramatica, in care centrala este metafora focului (ochii care ard, sufletul care se perpeleste).

Sursele acestei poezii sunt in numar de trei.

In primul rand, este vorba de filonul folcloric romanesc cu situatii simple, ritm fara complicatii, de 7-8 silabe.

In al doilea rand, ocupatia fanariota, crease o legatura mai stransa cu Orientul in sensul ca, se vad bine motivele principale ale liricii arabe : fidelitatea, razbunarea din dragoste, ideea metamorfozarii intr-un obiect intim iubitei.

In al treilea rand, fanariotii au avut s antaju unei relatii cu Occidentul, pentru ca grecii gustau lirica galanta franceza. Discutam despre ceea ce se numeste in istoriile literare "La petite poesie francaise", caracteristica secolului XVIII, definibila prin : exaltarea placerilor vietii, cantarea nurilor femeii, laudarea vinului ca esenta a vietii.

Se poate identifica insa si a patra sursa a sensibilitatii neotrubaduresci. In mostenirea poeziilor de petrecere a vechilor greci, in special daca ne referim la Anacreon, bardul vietii usoare si al hedonismului. De aceea, Vacarestii si Conachi au fost numiti neoanacreontici.

Expresivitatea neangajanta este prima varsta a liricii romanesti, in care predomina figurile galante

## **Referate**

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

de iatac, motivul chinurilor fericite si din punctul de vedere al lexicului, diminutivele.

O a doua varsta a liricii romanesti este reprezentata de pasoptisti cum ar fi Alecsandri sau Grigore Alexandrescu, la car accentul cade pe dimensiunea morala a dragostei.

V trebui sa il asteptam pe Eminescu, in a treia etapa a liricii erotice romanesti pentru a putea discuta despre dragostea ca religie, despre absolut si tragic in cuplu.